

Sagen sattes til Forhandling.

Wilmann: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa i Princippet at gennemføre Grundskyld som det egentlige Grundlag for den kommunale Ejendomsbeskatning. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for, at han har fremsat dette Forslag. Det er ikke første Gang, et saadant Forslag foreligger for dette høje Ting, men tidligere Forslag er jo ikke kommet ret langt; jeg vil haabe, at dette Forslags Skæbne skal blive bedre end de tidligere Forslags. Dette er altsaa Hovedprincippet i Forslaget; men naar man skal lægge et nyt Skattegrundlag for bestaaende Skatter, er der foruden det almindelige Retfærdighedshensyn, der skal tages ved Udarbejdelsen af Forslaget, tillige at tage Hensyn til, hvorledes Beskatningen efter dette vil virke i Forhold til de bestaaende Skatter, som afløses. Forslaget indeholder da ogsaa en Række Bestemmelser, som navnlig tager Sigte herpaa. En Hovedbestemmelse blandt disse — ja, jeg kunde gerne kalde dem Undtagelsesbestemmelser, er den, at den nye Grundskyld som Ejendomsskat i Landkommuner vil i saadanne Kommuner, hvor der er en større bymæssig Bebyggelse, komme til at vælte en Del af den bestaaende Ejendomsskat fra disse bymæssige Bebyggelser over paa Landbrugsejendomme. Det er en af Afgivelserne, ja, om jeg saa maa sige, Hovedafvigelsen fra Grundskyldsprincippet, og derom har den højtærede Minister fremsat forskellige Forslag, som jeg imidlertid ikke skal komme nærmere ind paa her. Jeg skal lige nævne, at Forslaget ligeledes indeholder en Bestemmelse om Værdistigningsskat paa Grundværdien, og at denne Værdistigningsskat bl. a. skal afløse Jernbaneskylden, som vi fra vor Side har anerkendt i Princippet, men som vi aldrig har anerkendt som nogen god Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg kan huske, at jeg for et Aar eller to siden havde en Diskussion med daværende nu afdøde Folketingsmand Jensen-Flø, som spurgte mig, om jeg vilde være med til at ophæve den paagældende Lov om Jernbaneskyld. Jeg erklærede, at det vilde jeg være villig til, naar vi saa fik en almindelig Værdistigningsafgift i Stedet. Derfor glæder det mig meget, at vi paa den Maade, den højtærede Minister nu har foreslaaet, kan blive den gamle Jernbaneskyld kvit. Den har aldrig virket godt; Loven har aldrig været nogen god Lov; den blev noget forbedret ved en Ændring, der blev foretaget, men tilfredsstillende har den aldrig været, alene

af den Grund, at det er umaadelig vanskeligt at pege paa, hvorvidt en Værdistigning stammer fra en ganske bestemt virkende Aarsag, idet der kan være mange forskellige Aarsager til Værdistigningen. Jeg kan bl. a. huske et meget vanskeligt Spørgsmaal, vi har haft at løse indenfor Vurderingsmyndighederne med Hensyn til Jernbaneskylden. Det var oppe ved Gilleleje, hvor de i Forvejen havde een Jernbane og saa fik en Jernbane til, og de flyttede da Jernbanestationen en lille Smule; men her at paavise, hvor stor Værdistigning der skete paa en Ejendom paa Grund af, at man fik denne nye Jernbane, det var en haard Nød at knække, og jeg tror heller ikke, den nogen Sinde blev knækket. Jeg hilser det derfor med Glæde, at vi paa den af Ministeren foreslaaede Maade kan faa afskaffet denne Lov om Jernbaneskyld og faa en almindelig Værdistigningsafgift i Stedet.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa at omtale Enkeltheder i det foreliggende Forslag — det, der for mig er Hovedsagen, er, at Forslaget søger at gennemføre Princippet om Grundskyld, om Skat paa Grundværdi —, thi jeg synes, at Lovforslagets Bestemmelser er saa udførlige og let forståelige, at jeg ikke finder nogen som helst Anledning til fra denne Talerstol at sinke det høje Ting med at gentage de Ting, man kan læse sig til i Bemærkningerne, og jeg skal tilføje, at den højtærede Indenrigsministers Tale var saa udførlig og klar, at der ikke for mig er nogen Anledning til at gøre nærmere Rede for Lovforslaget, jeg ved vel, det ofte er Tilfældet, at første Ordfører gør Rede for Lovforslaget, men det synes jeg er ganske ufornødent her, naar der er gjort saa udførligt Rede for det, som der er, dels gennem Bemærkningerne og dels gennem den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale.

Princippet i en enkelt Paragraf vil jeg gerne nævne, det er § 5, der bestemmer, at „de Værdiansættelser, som i Henhold til Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme af 7. August 1922 §§ 3—5 tjener som Grundlag for Opkrævning af Grundskyld til Staten, skal ogsaa være gældende som Grundlag for Paaligning af kommunal Grundskyld“. Det er ikke noget nyt Princip; da Ejendomsskyldloven af 1903 blev gennemført, blev det deri bestemt, at den Vurdering, der blev foretaget af Ejendommene til Ejendomsskyld til Staten, og som fastsatte deres Værdi i Handel og Vandel, ogsaa skulde være Grundlag for Ligningen af kommunal Ejendomsskyld.